

HABERLER

GÜNDEMİ TERSTEN OLUŞTURMAK: YAPAMADIKLARIMIZ;

12. ULUSAL SOSYAL PSİKİYATRİ KONGRESİ ÜZERİNE

Uluslararası nitelikteki geleceğe dönük projeksiyon çalışmaları başta depresyon olmak üzere ruhsal bozuklukların yaygınlığının ve yarattığı yeti yitiminin boyutlarının giderek artacağı öngörüsünün gerçekleşmesi olasılığını yüksek bir beklenti olarak önümüze koymaktadır. Depresyonun küresel nitelikteki hastalıklar sıralamasında ikinci sıraya yerleşeceği öngörülmektedir.

Dikkat çeken nokta bu gelişimin nedenlerinin yeterince tartışılmaması, yapılan tartışmaların güdük kalması, biyolojik olana aşırı vurgu, sosyal olaylara ilgisizlik yanında sosyal olanında biyolojik ayanına aşırı vurgu olmasıdır. Sıklıkla gündeme taşınmasını arzuladığımız bu temanın ne denli önemli olduğunu yeniden anımsatmayı gerekli görüyorum.

Sosyal psikiyatri kongreleri bu tartışmalara zemin oluşturmak açısından çok önemli işlevler yürütmüştür. Biyolojik sarhoşluğun en yoğun dönemlerinde anlık ve çok düşünülmeden sarf edilen sözlerle kaldırılması gereken kongreler listesinin başına konulan sosyal psikiyatri kongreleri beklenenin aksine güncel gerçekliğin yarattığı zemin üzerinde önemli, vazgeçilmez bir bilimsel ve disiplinler arası buluşma noktası olduğunu bir kez daha göstermiş, ek olarak bu sorumluluğu üstlenmiştir.

2002 de gerçekleştirilen “Küreselleşme ve Psikiyatri” temalı 9. kongre ve izleyen diğer kongreler gerçekliği psikiyatrinin diliyle yeniden anlamann ve anlaşılır kılmanın itici gücü olmuştur. Eskişehir’in ev sahipliğini yaptığı 12. Ulusal Sosyal Psikiyatri Kongresi bu süreci farklı bir yoldan, tersten bakarak, yapamadıklarımız üzerinden oluşturmaya çalışmıştır. Cem Kaptanoğlu’nun açılış konuşmasında da belirttiği gibi “her şeyi eksiksiz yapıyoruz ve hastanın bir psikiyatriye ulaşmasıyla her şey sona eriyor, tüm sorular çözülüyor” yanılması kırılmak arzusuyla. Eskişehir kongresi bir bireyin, kurumun ya da meslek topluluğunun yalnızca yapabildiklerinin değil, yapamadıklarının, hatta yapmadıklarının sorumluluğunu belirli bir ölçüde taşıdığı varsayımıyla

bunun dinamiklerini açığa çıkarabilme isteğiyle zengin içeriğini ve bilimsel kurgusunu oluşturmuştur. Kongreye ruh sağlığı alanından ve farklı disiplinlerden 400’e yakın kişi katılmıştır.

Kongrenin ilk günü daha çok bugüne dek yapılan ve yapılamayanların profilini çıkarmayı amaçlayan, deneyimlerin aktarıldığı toplantılardan oluşmaktaydı. Özellikle Şahap Erkoç’un Bakırköy’ün farklı iki dönemini belgesel niteliğindeki görüntülerle yorumsuz olarak aktardığı oturum hem duygularda hem de düşüncelerde engellenmesi güç bir hareketlilik yarattı. Nedenselliği oturum sırasında yeterince tartışılmamış olsa da salonun dışında taşan bir zihinsel hareketlenme ve merak yarattığını düşünüyorum.

Diğer yandan emekli meslektaşlarımız kendi dönemlerindeki uygulamaları, gelişmeleri ve yaşadıkları güçlükleri, ellerindeki olanaklar çerçevesinde bunları nasıl aştıklarını ve neleri aşamadıklarını anlattılar. Aynı anda farklı salonlarda daha genç ve dinamik bir kuşağın bugünden bakarak geleceğini psikiyatrinin anlayabilme, öngörebilme uğraşısını biriktiren oturumlar gerçekleştirilmekteydi.

Farklı kurumlarda psikiyatri hizmetlerinin durumunu tartışan oturumda cezaevlerinde ve askeri kurumlarda psikiyatrist olarak görev yapmanın, ruh sağlığı hizmeti yürütmenin zorlukları ve özellikleri tartışıldı. Medikolegal alanda yaşananlar, Yeni TCK ve diğer yasaların psikiyatri uygulamalarına nasıl yansıtacağı, neler getirip götürdüğü, gelişmelerin nasıl anlaşılması gerektiği ile ilgili oturumlar gerçekleştirildi.

Türk Alman Psikiyatri derneğinin de katkısı olan oturumlarda göç süreci ve göçmenlik yaşantısı bağlamında yaşanan ruhsal sorunlar konuşuldu. Türkiye’de ve Almanya’da yaşayan Türkiye kökenli psikiyatrlar arasında ortak bir dil yaratma uğraşısı sürdürüldü.

İkinci gün programı daha çok yeni politikalar geliştirmenin gerekliliği, bunu kalkış noktalarının neler olacağı, kurumlar arası ilişki ve işbirliğinin nasıl kurulacağı üzerinde bir tartışma geliştirmeyi hedefliyordu. Türkiye’de ruh sağlığı hizmetlerinin durumu başlıklı panel birinci basamakta ruh

sağlığı hizmetlerinin programının ne olduğu, neden yürümediği, Türkiye’de ruh sağlığı politikasının olup olmadığı, bunun nedenlerini ne olduğu, ülkenin politik tarihine vurgu yaparak tartışıldı. Özellikle uluslararası sağlık örgütlerinin yerini giderek uluslararası finans örgütlerinin ve ilaç endüstrisinin denetimine bırakması, yaşama geçirilen yeni sağlık politikaları üzerindeki etkinliğinin vurgulanması açısından önemliydi. Halk sağlığı alanında önemli ve yetkin isimlerin katıldığı izleyen oturumda önceki oturumda yeterince yanıt bulmayan soruların yanıtlarını ne olduğu ve nerede bulunacağı anlatıldı. Sağlık bakanlığının son yıllarımıza damgasını vuran ve yaşama hızla geçirdiği sağlıkta dönüşüm başlıklı uygulamalarının kaçınılmaz olumsuz sonuçlarını, özellikle hastalık yükü ve maliyet hesaplarından yola çıkarak irdeleyen bu oturum bu politikaların sağlığı geliştirmek değil, sağlığı bozucu bir işlev yükleneyeceği, sağlığı piyasalaştırarak sosyal hak olmaktan çıkaracağı, pahalı bir metaya dönüştüreceği, buna uygun bir sağlık finansman sistemi ve yapılanması oluşturulmaya çalışıldığı aktarıldı. Sağlık alanında yaşanan sorunların çözümünün ancak kamusal bir sağlık sistemini yaşama geçirilmesinde olduğunun altı bir kez daha çizildi.

Sağlık bakanlığı yöneticilerinin de konuşmacı olarak katıldığı izleyen panelde aynı konular resmi söylem çerçevesinde konuşuldu. Bu oturumda istihdam politikaları, hükümetin sağlık alanında hedefleri konusunda bilgiler verildi. Yaşananlar ile anlatılanlar arasındaki uyumsuzluk ve çelişki üzerine azda olsa önemli sorular sorulmasına karşın bu soruların yeterince yanıtlanabildiğini söylemek güç. Genel olarak olumlu bir hava içinde geçen bu oturum bakanlık ile meslek örgütleri arasında bir ilişki kurulması beklentilerini içeren katkı konuşmalarıyla sonuçlandı.

Günün diğer konuları; psikiyatride asistan eğitiminde yapamadıklarımız, ilaç endüstrisi ve psikiyatrların ilişkisi, meslek etiği ile ilgili sorunlar, insan hakları ihlalleri ve psikiyatri ilişkisiydi. Asistan eğitiminin her yıl gündeme gelse de çözülmeyen sorunları, standardizasyon konusu, asistan hekimin kendi öğrenme sürecini denetleme çabası tartışmaların merkezinde duran konulardı. Son yıllarda giderek ivme kazanan asistan hareketi, sorunlarına sahip çıkmayı tüm asistan topluluğuna yayabilmek ve süreklilik kazandırabilmek çabasını yaşama geçirmeye çalıştı.

İlaç endüstrisi ile hekimler arasındaki ilişkinin bilimsel ve ticari boyutlarının etik kodlarla düzenlenmeye çalışıldığı, bunun kesişim noktasında “promosyonun” durduğu, hekim beklentileriyle endüstrinin kar dinamiğinin çatışma ve karışıklık yarattığını vurgulayan diğer oturumda psikiyatride sürekli eğitimin ilaç endüstrisinin “promosyon uygulamaları”nın bir nesnesine, bir aracına dönüştürülmesinin yarattığı olumsuzluklar tartışıldı. Bu durumun tanı koyma sürecini etkilediği, her ilaca bir hastalık yaratıldığı, bunun sağlık hakkı için önemli bir sorun oluşturduğu ifade edildi.

Meslek etiği ilgili oturumda da bu sınırı zorlayan en önemli süreçlerin ilaç endüstrisi ile ilişkili olduğuna dikkat çekildi. Bunun yanında psikiyatri uygulamalarında terapotik ilişkinin kurulması ve sürdürülmesinde temel etik ilkeler tartışıldı.

İnsan hakları ihlalleri ile ilgili panelde Türkiye’deki diktatörlük dönemlerinin insanların fiziksel ve ruhsal yapıları üzerinde yarattığı tahribat ürkütücü sayılarla aktarıldı. Özellikle 12 Eylül darbesinin halen izleri süren tahribatı konuşmanın merkez noktasını oluşturuyordu. Bunun yanında insan hak ihlalleri karşısında psikiyatrinin ve psikiyatrinin nasıl bir duruş sergilemesi gerektiği, baskı unsuru olan yapıların karşısında nasıl bir tutum takındığı - takınması gerektiği tartışıldı.

Psikiyatri kurumlarında işleyişler, koruyucu ruh sağlığı hizmetlerinin birinci basamaktaki uygulamaları ile ilgili Bursa’da sürdürülen çalışmalar, hasta hakları açısından psikiyatrik uygulamalar, Anadolu’da yapılanlar günün diğer konularıydı. Günün son oturumunda ise halen yasalaşma şansı bulamayan “Ruh Sağlığı Yasası” konusu güncel gerçekliğin verileri üzerinden bir kez daha tartışıldı.

Kongrenin 3. günü Türkiye dışından Türkiye’nin nasıl görüldüğünü anlamaya olanak veren konuşmalarla açıldı, DSÖ temsilcisi sıfatıyla katılan Bedirhan Üstün’ün küresel açıdan Türkiye’de ruh sağlığı hizmetleri başlıklı sunumu uluslararası örgütlerin bakış açısını göstermesi açısından önemliydi. Ruh sağlığı hizmetlerinde ekip çalışması ve koruyucu ruh sağlığı hizmetleri ile ilgili paneller günün diğer oturumlarıydı. Bunların dışında cinsel yönelim ve homofobi, kadın çocuk ya da sakat olmanın yarattığı farklılıklar, insan davranışı ile yapı çevre ilişkisine yarı mimari yarı felsefi olarak bakışı içeren

oturumlar dikkat çekiciydi. Günün sonunda psikiyatri dernekleri ve ruh sağlığı örgütlenmesinin nasıl olması gerektiği, derneklerin yönetimlerinde bulunan/bulunmuş olan meslektaşların katkısıyla eleştirel bir biçimde tartışıldı.

Kongre süresince ayrıca Türkiye’de ve dünyada ruh sağlığı hizmetlerinin geleceği, istismara uğrayan çocuklarla görüşme teknikleri konulu çalışma grupları gerçekleştirildi.

12. Ulusal Sosyal Psikiyatri kongresi bir sonuç bildirgesi oluşturmak ve kamuyla paylaşmak arzusunda idi. Bunu yapamasa da ruh sağlığı alanında yaşanan ve yaşanacak olan bir çok şeyle ilişkin önemli referans bilgilerin oluşmasına olanak veren zengin içeriğiyle her zaman anımsanacağı, referans kitabına her zaman danışılacak bir etkinlik olarak psikiyatri tarihine adını yazdırdığı kanısındayım.

Yrd. Doç. Dr. Burhanettin Kaya

MEZUNİYET SONRASI EĞİTİM KURSLARI

I- SOMATİZASYON VE DEPRESYON

Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı tarafından düzenlenen mezuniyet Sonrası Eğitim Kurslarının birincisi 10-11 Haziran 2005 tarihinde Diyarbakır Dedeman Otel’de yapıldı. Bu yıl ilk defa düzenlenen kursun konusu somatizasyon ve depresyon olarak belirlenmişti. Ruhsal bozukluğu olan hastaların sıklıkla birinci basamak sağlık kurumlarına başvurdukları bilinmektedir. Özellikle ruhsal sorunların bedensel belirtiler ile ifade edildiği hastalıklar ilk olarak birinci basamak sağlık kurumlarında ele alınmaktadır. Bu durum tanı ve yönlendirme güçlüklerine bağlı olarak gelişen komplikasyonlar, sağlık kurumlarına ekonomik yük gibi çeşitli sorunları da beraberinde getirmektedir. Bu nedenle birinci basamak çalışanlarına yönelik toplumda görülen ruhsal bozukluklara ilişkin eğitimler önem kazanmaktadır. Birinci basamak sağlık kurumlarında çalışanlara yönelik düzenlenen ve iki gün süren bu kursta çocuk, ergen ve erişkinlerde somatizasyon kavramı, somatoform bozukluklar, açıklanamayan bedensel yakınmaları olan hastalara yaklaşım, depresyon, hasta ve hastalık yaşantısına psikososyal bakış gibi konular

ele alındı. Ülkemizde önemli bir sorunun ele alınmasına yardımcı olan bu kursların önemli katkılarda bulunduğu inaniyor ve sürmesini diliyorum.

Doç. Dr. Berna Pehlivan Türk

14. ANADOLU PSİKİYATRİ GÜNLERİ

Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı’nın Ev sahipliğini yaptığı 14. Anadolu Psikiyatri Günleri, 16-19 Haziran 2005 tarihleri arasında Kapodokya Dedeman Otel’de gerçekleştirildi. Psikiyatri Camiasından geniş bir katılımın olduğu kongrede şizofreni başta olmak üzere psikiyatrinin temel alanları, risk etkenleri ve kültürel psikiyatri konularında konferans ve paneller ile çocuk ve ergen ruh sağlığı ile ilişkili temel alanlarda panel ve konferanslar yer almıştır. Risk etkenlerinin konu olarak ön planda olduğu kongrede hastalıkların erken dönemde tanınması ve tedavi yaklaşımları gözden geçirilmiştir. Son zamanlarda kongrelerde daha sık karşılaştığımız erişkin psikopatolojisinin çocukluk ve ergenlikteki öncülleri ile ilişkili panellerin varlığı psikiyatriyi bütüncül olarak anlamaya yönelik olarak kongreye ayrı bir renk katmıştır. Kapadokya’nın renkli atmosferinde bilimsel ve sosyal anlamda doyurucu bir kongre yaşattıkları için emeği geçen tüm kongre düzenleme kuruluna teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Uzm. Dr. Ender Taner

AVRUPA TIP UZMANLIKLARI BİRLİĞİ - ÇOCUK VE ERGEN PSİKİYATRİSİ VE PSİKOTERAPİSİ - YILLIK TOPLANTISI

UEMS-CAPP (European Union of Medical Specialities- Child and Adolescent Psychiatry and Psychotherapy) (Avrupa Tıp Uzmanlıkları Birliği-Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi ve Psikoterapisi) yıllık toplantısı bu yıl 8-11 Eylül 2005 tarihlerinde İzlanda’nın başkenti Reykjavik’te gerçekleştirildi.

Bu Birlik Avrupa (özellikle Avrupa Birliği) ülkelerinin çocuk ve ergen psikiyatrisi eğitimi, kimliği, çalışma koşulları, hakları vs. üzerine çeşitli tartışmalar yapmak ve Avrupa Birliği’nin diğer kurumlarına bu kararlarını bildirmek (Tıp Uzmanlıkları Birliği-Yürütme Kurulunda [Management

Council] yer alarak) amacıyla Avrupa Tıp Uzmanları Birliği (UEMS) temsilcileri, ESCAP (European Society of Child and Adolescent Psychiatry- Avrupa Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi Birliği) Başkanı, IACAPAP (International Association for Child and Adolescent Psychiatry and Allied Professions - Uluslar arası Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi ve İlişkili Disiplinler Birliği) temsilcisi ve EFPT (European Federation of Psychiatric Trainees- Avrupa Psikiyatri Asistanları Federasyonu) temsilcilerinin katılımıyla toplanıyor.

Toplantıda, her ülke kendi ülkesindeki çocuk ve ergen psikiyatrisi alanındaki durum ve sorunları, planları vs. aktardı. Pediatri ve Çocuk Nörolojisi ile ilişkiler, çocuk psikiyatrisinin bazı ülkelerde (ör, İngiltere, Hollanda, Fransa) halen psikiyatri sonrası yan dal olması, bazı ülkelerde (ör, İspanya, Bosna-Hersek) böyle bir uzmanlık alanı olmaması, ESCAP ve IACAPAP'ın işlevleri ve UEMS'nin bu kurumlarla ilişkisi ve yardımlaşması gibi gündem maddeleri tartışıldı.

Bu yıl yapılan toplantıya Türkiye'den Dr. Koray Karabekiroğlu, 2005 yılı Avrupa çocuk psikiyatrisi asistanları temsilcisi olarak, EFPT'yi temsil etmek üzere katıldı. Aynı zamanda Türkiye'de çocuk ve ergen psikiyatrisi ve bu alandaki uzmanlık eğitimi üzerine kısa bir sözlü sunum yaptı. Bu sunumda asistan ve uzman sayısının toplam yaklaşık 230'a ulaştığı, 16 fakültede çocuk psikiyatrisi uzmanlık eğitimi verildiği, asistan sayısının son dört senede iki katına çıktığı, "karne" uygulamasının yaygınlaşmaya başladığı, derneğin asistan eğitim kursları düzenlediği, finansal bir takım zorluklar olduğu aktarıldı.

2009 yılına dek sürecek UEMS-CAPP gelecek dönem başkanlığına Yunanistan Çocuk ve Ergen Psikiyatrisi Birliği'nden Prof. Dr. J. Tsiantis seçildi. UEMS-CAPP 2006 yılı toplantısının Haziran ayında Polonya'nın Krakov kentinde (ikinci olasılıkla-yedek-Yunanistan'da) yapılması kararlaştırıldı.

Yrd. Doç Dr. Koray Karabekiroğlu

7. İZMİR PSİKANALİZ VE PSİKOTERAPİ GÜNLERİ

7. İzmir Psikanaliz ve Psikoterapi Günleri 16-18 Eylül 2005 tarihinde Halime Odağ Psikanaliz ve Psikoterapi Vakfı'nın yeni açılan kongre salo-

nunda yapıldı. Ana teması "Ödipal" olan bu kongre, yurt içinden ve yurt dışından konuşmacılar, çok sayıda katılımcılar ile çok verimli, üretken bir bilimsel etkinlik oldu. Kongre Celal Odağ ve Leon Wurmser tarafından gerçekleştirilen " Kavram ve sağaltım açısından ağır nevrozlar" başlıklı panel ile başladı. Leon Wurmser: Aşağılanma, öç, bağışlama, Yeşim Erim: Bir sağaltım sürecinden çıkışta göçmen Türk kadınlarının kimlik sorunları ve odipal çatışmaları, Rainer Krause: Odipal birim: Düşünce ve kanıt, Michael Rustin: Psikanalistler bildiklerini nasıl bilir? Psikanalizde klinik yöntemler, Bertrand Piret: Ödip söylencesinden babanın çöküşü söylencesine, Norbert Hartkamp: Borderline bozuklukta odipal üçgenin görünüşleri, Vamık Volkan: Çocuk iken parmaklarını kaybeden iki erişkinde kastrasyon anksiyetesi belirtileri, tarafından verilen ve aynı sırayla Norbert Hartkamp, Orhan Öztürk, Ayhan Eğrilmez, Elif Ülkü Gürışık, Bella Habib, Margaret Rustin ve Yeşim Erim tarafından tartışılarak götürülen konferanslarla sürdürüldü.

Kongrede Yeşim Erim ve Norbert Hartkamp'ın tartışmalarıyla bütünleştirilen Ayhan Eğrilmez ve Fatih Ferruh Karaman'ın olgu sunumları ve Cem Kaptanoğlu'nun gerçekleştirdiği film tartışması, etkinliği zenginleştiren iki farklı boyut oldu.

Kongrede, ayrıca Yeşim Erim: "Sağaltım sürecinde odipal çatışma, mazoşizm. Omnipotans ve haz alabilme yeteneği", Bahar Gökler: " Anne bebek etkileşiminden terapist hasta etkileşimine uzanan köprü: Özneliklerarası", Elif Ülkü Gürışık: "Ödipal dönem ve sonrası, Norbert Hartkamp: Terapist hasta etkileşiminin, video kayıtları yardımıyla çalışılması", Raine Krause ve Myria Fabregat: "Odi-pal Birimin kültürlerarası ve tarihi yönleri", Celal Odağ: "Özsevi ve Özsevisel sorunlar", Bertrand Piret: "Sürgün göç ve Ödipal süreçler", Michael Rustin: "Görüşme içeriğinin araştırma verisi olarak kullanımı", Vamık Volkan: "Psikoterapötik kavramları olgu sunumlarıyla incelemek, tarafından yürütülen çalışma grupları yer almaktaydı".

Yedinci yılını geride bırakan bu bilimsel etkinlik, psikanaliz ve psikoterapi alanına ulusal ve uluslararası boyutlarıyla önemli bir katkı sunmakta ve nitelikli bir bilimsel etkileşim ortamı oluşturmaktadır.

Prof. Dr. Bahar Gökler

I.ULUSLARARASI İZMİR ÖZEL EĞİTİM VE OTİZM SEMPOZYUMU

I.Uluslararası İzmir Özel Eğitim ve Otizm Sempozyumu 28-30 Eylül 2005 tarihleri arasında, İzmir Princess otelde yapıldı.Özel Eğitim ve otizm alanında ilk kez gerçekleştirilen bu sempozyum, Dokuz Eylül Üniversitesi, Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi ve Otistik Çocukları Koruma ve Yönlendirme derneğinin katkılarıyla gerçekleştirildi.Bu sempozyuma, konuşmacı olarak ülkemizin dışında ABD'den, Güney Afrika'dan Yunanistan'dan, Çek Cumhuriyeti'nden, Hindistan'dan, Rusya'dan ve İsrail'den bu alanda çalışan bilim adamları katıldılar.

Prof.Dr.Nahit Motavallı Mukaddes Otistik Spektrum Bozukluklarında Comorbid Durumlar, Uzm.Nörolog Dr.Semih Ayta Otizm ve Nörolojik Yönleri, Prof.Dr.Ayşen Baykara Otizm ve Diğer YGB'ların Kendi İçinde Ayrıcı Tanı, Prof.Dr.Süha Miral Otizmde Erken Tanı, Prof.Dr. Ferhunde Öktem Asperger Sendromu, Prof.Dr.Melda Akçakin Erken Tanı ve Uygulamalar, Prof.Dr. Bülbin Sucuoğlu Otistik Özelliği Olan Çocukların Problem Davranışları, Prof.Dr.Gönül Akçamete Bireyselleştirilmiş Eğitim Programı, Eğ.Psk.Jana Forrester Bireyselleştirilmiş Eğitim Programı Hazırlama, Prof.Dr.Yankı Yazgan Otizmin Klinik Nörobiyolojisi: Bilim Dünyası Otizmi Anlayışımıza ve Tedavi Yöntemlerimize Ne Katıyor Ne Katamıyor?, Catherine Faherty Yüksek Fonksiyonlu Otistik Çocuklar ve Asperger Sendromlu Çocukları Anlamak, Prof.Dr.Vaya Papageorgiou Teacch Yaklaşımı ve Yapılandırılmış Eğitim-Yunanistan Deneyimi, Prof.Dr. Oya Sorias Otizmin Erken Tedavisinde Kullanılan 2 Farklı Yaklaşımın Karşılaştırılması: Öğretmen Merkezli Davranışçı Yaklaşım; Çocuk Merkezli Sosyal-Pragmatik Yaklaşım, Yrd.Doç.Dr.Yeşim Fazlıoğlu Otizmli Çocuklarda İletişim Becerilerinin Geliştirilmesinde PECS, Uzm.Psk.Selin Atasoy Otistik Çocukların Eğitiminde Eklektik Bir Yaklaşım, Prof.Dr.David L.Holmes Yaşam Boyu Eğitim Gerhard Pieterse Otizmli Yetişkinlerin Toplumda Bağımsız Olarak Yaşamaları Sprigg Road Projesi, Uzm.Nörolog Dr.Bülent Madi Otistiklerde Ergenlik Dönemi ve Cinsel Sorunlar, Dr.David Houchins Bağımsız Yaşam Becerileri Eğitimi, Catherine Faherty Yapılandırılmış Öğretim Stratejileri: Teacch Yaklaşımı, Yrd.Doç.Dr.

Yeşim Fazlıoğlu Duyusal Entegrasyon Terapisinin Otizmde Kullanımı, Doç.Dr.Tümer Türkbay Otizmde Konuşma ve Beden Dili, Dr.Yiannis Vogindroukas Otistik Çocuklarda Sosyal ve İletişim Becerilerini Geliştirme, Dr.Orit E.Hetzroni Otizm ve Bilgisayar, Paul Livelli Otistik Çocukların Sınıflarında Davranışsal Programlar ve Öğretim Stratejileri, Yrd.Doç.Dr. Alev Girli Okul Öncesi ve İlköğretim Sürecinde Kaynaştırma Eğitimi Uygulamaları, Gerhard Pieterse Eğitimin Niteliğinin Artırılmasında Eğitimci-Aile İşbirliğinin Önemi, Prof.Dr. Cahide Aydın Otizm ve Aile, Jayashree Ramesh Otistik Çocukların Eğitiminde Hindistan Perspektifi, Dr. Iva Strnadova Otistiklerin Eğitimi ve Çek Cumhuriyeti'nde Aile Destek Sistemleri, Prof.Dr. Sergey Morozov Rusya'da Otizme Müdahalede En Uygun Yaklaşımlar, Prof.Dr. Vaya Papageorgiou Otistik Bireyler İçin Öğretmen Yetiştirilmesinde Yunanistan Deneyimi, Prof.Dr.Gönül Kırcaali İftar Otistik Özellik Gösteren Öğrencilere Yönelik Eğitimi Eğitimi, Faruk Öztimur/Türkiye Sakatlar Konfederasyonu Başkanı Engellilerin Yasal Hakları, Ayda Sanver ASA Deneyimi, ODER Türkiye'de Otizm Alanında Ailelerin STK Çatısı Altında Örgütlenmelerinin Önemi, konularında bildiriler sundular. Ayrıca Prof.Dr. David L.Holmes Uygulamalı Davranış Analizi İlkeleri/ABA, Yrd.Doç.Dr. Nevin Eracar Otistik Dünya ile Buluşma Dili: Sanat, Paul Livelli Otistik Çocukların Sınıflarında Davranışsal Programlar ve Yönerge Stratejileri, Prof.Dr.Bülbin Sucuoğlu Aile Eğitim Programları ve Dr.David Houchins Brolin Meslek Geliştirme Modeli konulu çalıştay çalışmalarını yürüttüler.

Sempozyuma dinleyici olarak konu ile ilgili çalışanların yanı sıra çocukları otizm olan ailelerde katıldılar. Konuşmacılar ve aileler yoğun bir etkileşim içinde olabildiler. Sempozyum bilimsel programına ilaveten konu ile ilintili bilim adamlarının ve ailelerin bir araya gelmesi bakımından da önemliydi.

Prof. Dr. Melda AKÇAKIN

18inci EUROPIAN COLLEGE OF NEUROPSYCHOPHARMACOLOGY (ECNP) KONGRESİ

Bu yıl on sekizincisi düzenlenen ECNP kongresi, 22-26 Kasım tarihleri arasında, Hollanda'nın

başkenti Amsterdam'da yapıldı. Türkiye ve dünyadan yoğun katılım olan kongrede, psikotik bozukluklar, duygu durumu bozuklukları, bipolar bozukluklar, anksiyete bozuklukları, bağımlılık ve ilaç tedavileri gibi genel psikiyatri konularının yanında, çocuk psikiyatrisi konuları ele alındı. Otizm, dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu ve çocuklarda depresyonla ilgili düzenlenen panellerde, bu bozuklukların klinik, nörobiyolojik

özellikleri, genetik yönleri ve tedavileri üzerinde geniş bir biçimde duruldu. Ayrıca genel psikiyatriyle ilgili posterlerin yanında, çocuk ve ergen psikiyatrisi alanında poster bildirileri sunuldu. Amsterdam'ın sıcak ve renkli atmosferiyle zenginleşen kongrenin on dokuzuncusu, 2006 yılında Paris'te düzenlenecektir.

Uzm. Dr. Yasemen Taner